

13 ΜΑΡ. 2010

Τό καταραμένο 12,7%

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

Ψήγματα λογικής έπεξεργασίας. Αντικειμενό τους πράξεις ή κουβέντες που διαπράχθηκαν ή ειπώθηκαν κατά τις τελευταίες ημέρες: σε μία περίοδο δηλαδή κρίσιμης βαρύτητας για τον τρόπο ζωής έμας, των Έλλήνων.

Είπε η κυρία Βάσω Παπανδρέου στη Βουλή τις 4 του μηνός: «Τήν ώρα που καιγόταν τό σπίτι, έσεις κοιτούσατε νά αλλάξετε τή διαρρύθμιση». Πράγματι, σε ώρες βαθύτατης οικονομικής και κοινωνικής κρίσεως, ό πρωθυπουργός άλλαζε τή διαρρύθμιση του κυβερνητικού σχήματος. Νέα ύπουργεία: σουρεαλιστικά: Δια βίου μάθησης. Διαφάνειας. Δικτύων. Κλιματικών αλλαγών. Γνωστές οι συνέπειες: καθυστερήσεις, άβεβαιότητα, άσυμφορία κ.ο.κ. Στην πραγματικότητα επί μήνες άνυπαρξία κυβερνήσεως.

Τώρα πάνε νά κάμουν τό ίδιο στη δημόσια διοίκηση: μέ τή «Νέα Αρχιτεκτονική» του «Προγράμματος Καλλικράτης». Άσχετα από λόγους άρχής (δέν πετάς στό καλάθι των άχρήστων μιά παράδοση εκατόν όγδόντα χρόνων μέ ό,τι αυτή έχει δημιουργήσει ως πραγματικές κοινωνικές καταστάσεις), άσχετα από τήν όποια (θετική ή άρνητική) κρίση επί του προγράμματος, έρώτημα: έκαμαν τόν λογαριασμό πόσον καιρό χρειάζεται ή νέα διαρρύθμιση για νά μπορέσει νά λειτουργήσει άποτελεσματικά; Μιά τέτοιου μεγέθους έπιχείρηση για νά οικοδομηθεί σε στέρεα θεμέλια, χρειάζεται χρονικά περιθώρια τουλάχιστον έτών. Όχι των 4-5 μηνών, όπως φαίνεται νά σχεδιάζει ή άφρων κυβέρνηση μας. Δέν είναι έποχή για άστειά. Πρόσθετος λόγος: ό,τι ξεκινήσει στραβά δέν ισώνει άργότερα.

Έσχολιάστηκε άρκετά δηκτικά, τόσο από τήν αντιπολίτευση, όσο και από φιλοπασοκικά ΜΜΕ (π.χ. «Ό πεταλωτής και ή στρουθοκάμηλος», «Τά Νέα», 6 Μαρτίου), ή ανακοίνωση από τόν κυβερνητικό εκπρόσωπο —και όχι από τόν πρωθυπουργό— των νέων οικονομικών μέτρων. Άσφαλώς συνιστούν όλοκληρωτική άνατροπή των προγραμματικών δηλώσεων του κ. Γιώργου Α. Παπανδρέου. Ός τέτοια και από σεβασμό προς τόν πληττόμενο λαό, χώρος ανακοινώσεως τους δέν θά έπρεπε νά είναι ή Βουλή; Ένώπιον δηλαδή των αντιπροσώπων του; Από τόν ίδιο τόν πρωθυπουργό; Η μήπως ή κυβέρνηση θέλει νά υπαινιχθεί ότι τά μέτρα δέν είναι δικά της. Άλλά κι έτσι νά είναι —πού είναι— ή έφαρμογή τους είναι της κυβερνήσεως ευθύνη και ύποχρέωση. Δικές της και οι πολιτικές έπιπτώσεις. Δέν μπορεί νά τις άποτινάξει.

Άλλο αίνιγμα: πώς σκέφτεται ή άξιωματική αντιπολίτευση. Καταψήφισε τό φορολογικό νομοσχέδιο. Άρχισε πόλεμο κατά της κυβερνήσεως. Ός πόλεμος πλέον έξελλίσσεται ή αντιπαλότητα μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων. Πόλεμο έχει κηρύξει κατά του άστικού κοινωνικού μας συστήματος ή κυρία Παπαρήγα (ΚΚΕ) κι άς μή γεμίζει τό μάτι για πολέμαρχος. Πόλεμο και ό κ. Τσίπρας (ΣΥΡΙΖΑ) νά μή φανεί ύστερών. Η ΝΔ προσχώρησε στη γραμμή Μανώλη. Νά έκμεταλλευθεί μέ κάθε μέσο παραβλέποντας ένδεχόμενες καταστροφικές συνέπειες, τή δυσάρεσκεια που προκαλούν στους έργαζομένους τά μέτρα της κυβερνήσεως νά συγκρουσεί. Μά καλά: δέν έχουν μυαλό; Δέν βλέπουν τί έπαθαν οι πασόκοι μέ τήν έμμονή και τή βιασύνη τους νά ρίξουν τήν κυβέρνηση Καραμανλή; Βγάνουν τώρα τά κάστανα από τή φωτιά. Κι έχουν κατακάψει τά χέρια τους. Κινδυνεύουν νά αυτοπυρποληθούν. Πολλοί θά έχουν, ύποψιάζομαι, μετανιώσει για τήν έκλογική έπιτυχία.

Ό κοινός νοός τί ύπαγορεύει; Νά προσπαθήσει ως αντιπολίτευση ή ΝΔ νά βοηθήσει τήν κυβέρνηση: μέ κάθε τρόπο: χωρίς έπίκληση άλλου. Χωρίς νά χάνει τόν προγραμματικό της χαρακτήρα. Πρώτα και κύρια για τό γενικό καλό. Και για νά κληρονομήσει μιά ύποφερτή κατάσταση, που θά της έπιτρέψει νά έφαρμόσει, ως κυβέρνηση, τήν πολιτική της.

Στήν έκπομπή «Πρώτη Γραμμή», στον ΣΚΑΪ τό πρωί της 3ης Μαρτίου, άμετανόητος φιλοπασοκικός δημοσιογράφος προς πρώην ύπουργό της κυβερνήσεως Καραμανλή: «Είμαι πολίτης αυτής της χώρας και δέν σας έπιτρέπω νά λέτε...». Αυτό που προσπαθούσε νά πει ό δύσμοιρος πρώην ύπουργός ήταν ότι για τά χάλια μας ύπεύθυνες είναι όλες οι κυβερνήσεις των τελευταίων χρόνων. Δέν είχε μάλιστα αντίρρηση νά ζητήσει συγγνώμη για τις δικές του ευθύνες: και της παρατάξεώς του. Λέω: διαφορετική διατύπωση του παλαιότερου: «Δέν δικαιούσθε δια νά όμιλείτε». Η νοοτροπία του άυταρχισμού. Ός δευτέρα φύση.

Από τή στήλη αυτή θά άγνοήσω τήν άπαγόρευση και θά συνεχίσω ύποθετικά τή συζήτηση. Έχει δικιο ό πρώην ύπουργός για τήν κατανομή των ευθυνών. Έπικεφαλίδες από τό βιβλίο «Άνάμεσα στό Κράτος και Άγορά» του οικονομολόγου καθηγητή Πάνου Καζάκου: «Η χαμένη δεκαετία του οικονομικού λαϊκισμού 1981-1990». «Η κρίση του 1985. Η Έλλάδα στό πρόθυρα της χρεοκοπίας». (Χρεωκοπημένοι από έδώ και εικοσιπέντε χρόνια). Ο αντιπρόεδρος της κυβερνήσεως κ. Θεόδωρος Πάγκαλος: «Η οικονομική διαχείριση του Άνδρέα Παπανδρέου ως πρωθυπουργού ήταν από ούδέτερη έως καταστροφική για τή χώρα». (Περιοδικό SYMBOL, 18-19 Μαΐου 2002). Όλοι θυμόμαστε (βοηθάει και ή ρίμα): Τσοβόλα / δός' τα όλα.

Χρήσιμο τό βιβλίο «Πολιτική για μιά δημιουργική Έλλάδα. 1996-2004» του πρώην πρωθυπουργού κ. Κώστα Σημίτη. Άποσπάσματα: «Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ διέθεσαν σημαντικούς πόρους για τήν άνανέωση του έξοπλισμού των ένόπλων δυνάμεων [...] Η άπόκτηση 60 άεροσκαφών F-16 τελευταίου τύπου (BLOCK 52+), 15 άεροσκαφών MIRAGE 2000-5, τεσσάρων ύποβρυχίων, τριών τορπιλλακάτων, άρμάτων μάχης, μεταφορικών έλικοπτέρων, καθώς και ή ένίσχυση της άντιαρματικής άμυνας μέ πυραύλους...» (σελ. 165-6). «Εϊδικότερα κατά τό 2000 [οι στρατιωτικές δαπάνες] έφτασαν στό 4,9% του ΑΕΠ» (σελ. 186). «Η δαπάνη των Όλυμπιακών Αγώνων κυμάνθηκε στό 5 δισ. ευρώ περίπου, δηλαδή σε ποσοστό 0,5% περίπου του ΑΕΠ έτησίως για διάστημα έξι έτών (1998-2004)... Κατά τή Νέα Δημοκρατία κόστισαν περίπου 9 δισ. ευρώ» (σελ. 447-8). Άν δεχτούμε ότι και οι δύο έχουν δικιο, ό μέσος όρος είναι έφτά δισεκατομμύρια ευρώ. Γενικώς δαπάνες

Η συνέχεια στην τελευταία σελίδα

Η συνέχεια από την πρώτη σελίδα

Τό καταραμένο 12,7%

του Νικ. Α. Γ. Λιναρδάτου

επί δαπανών. Όλα αυτά δέν θά τά διερευνήσουν οί έξεταστικές έπιτροπές. Ώστόσο είναι γεγονότα. Τρομακτικές δαπάνες· πιθανόν σκόπιμες. Πάντως μή παραγωγικές.

Λένε καί ξαναλένε γιά τούς ύπερβολικούς διορισμούς επί κυβερνήσεως Καραμανλή. Ύπάρχουν καί χειρότερα. Αριθμός δημοσίων ύπαλλήλων καί ένόπλων δυνάμεων: 375.587 τό 1998· 476.148 τό 2003. Αύξηση κατά 100.561· επί κυβερνήσεως ΠΑΣΟΚ. Αντιστοίχως 499.700 τό 2004· 518.031 τό 2009, αύξηση 18.331· 41.883 άν πάρουμε ως άφετηρία τό 2003. Σύνολο άπασχολουμένων σέ όλόκληρον τόν δημόσιο τομέα: 857.301 τό 1998· 912.399 τό 2003· 997.810 τό 2004· 1.014.047 τό 2009. (Στοιχεία τής ΕΣΥΕ. Βλ. Οικονομικό Δελτίο ALPHA BANK, Φεβρουάριος 2010). Εύκολες οί προσθαφαιρέσεις. Εύγλωττα τά νούμερα. Φωνάζουν: τό έγκλημα δέν έχει διαπραχθεί από έναν· έχει πολλούς πατεράδες.

Είναι σωστό καί δίκαιο νά ύπολογιστεί σέ αύτήν τήν αναδρομή καί ό άντίκτυπος τής παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσεως καί οίκονομικής ύφέσεως. Μία σύγκριση μέ άλλες χώρες είναι πάντα διδακτική. Οί Άγγλοσάξονες λένε μέ κακοήθεια τό άρκτικόλεξο PIGS (γουρούνια): Portugal, Italy, Greece, Spain. Μένει άκάλυπτο τό διάστημα 2004 έως 2009. Αυτό τό αναλαμβάνει ειδικώς συσταθείσα έξεταστική έπιτροπή. Νά μήν τήν προκαταλάβουμε· άς τροφοδοτήσει έκ νέου τά παγκόσμια ΜΜΕ μέ τίς «άποκαλύψεις» τής· εις δόξαν του πατριωτισμού των Έλλήνων.

Ρεζουμέ: Τά έπιτόκια δανεισμού μας κατά τούς μήνες Αύγουστο καί Σεπτέμβριο 2009 (οί τελευταίοι τής κυβερνήσεως Καραμανλή) κυμαίνονταν μεταξύ 1,24 καί 1,42% πάνω από τά γερμανικά. Τά (περιβόητα) spreads δηλαδή μεταξύ 124 καί 142 μονάδων. Σήμερα χοροπηδάνε πάνω από τίς 300 μονάδες. Τό συμπέρασμα, καλοί μου άναγνώστες, δικό σας. Τό δικό μου: αυτό τό καταραμένο 12,7%...